

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של האשה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת **סמדר שמחה בת רות** ע"ה
יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידד נפשי **דוד מור הי"ו**.
שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן.
מוקירכם ואוהבכם מאוד
משה יזדי.

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

1,037

אדבת לישר אהל

**בברכת השנה – זכית!!
לפרטים בעמוד האחרון!!**

לקח פרשת "לך-לך" תשפ"ב. 30 שנה לפטירת ראש הישיבה זיע"א.

בעיתותיו וזמניו, וידיעת התקופות והעיבורים.
מיד פרץ ר' עקיבא בבכי ואמר לר' אליעזר: "אוי לאותו דור שיהיו יתומים ממך". ענה לו ר' אליעזר ואמר: "אל תאמר כך, אלא אוי לאותו דור שבו ירבו חצופים ועזי פנים, ותשתכח תורה... ולומד התורה יחשב לנבזה וחדל אישים".
ולבסוף סיים ר' אליעזר ואמר: "אין אותו הדור מתקיים אלא בזכות תינוקות של בית רבן". כאן הרים ראש הישיבה את קולו ואמר: "שמעתם מה כתוב כאן? מפקידים אנו בידיכם את תינוקות של בית רבן השווים הם במעלתם ללימוד מעשי מרכבה של גדולי התנאים! **אשרי חלקכם!!**"
ד. ראש מועצת חכמי התורה הגאון הגדול חכם **שלום כהן** שליט"א נמנה על תלמידיו של ראש הישיבה זצוק"ל זיע"א. באחד מימי הצנע, בהם חולקו מים ולחם במשורה, ולפעמים היו עומדים בתור שעתיים ושלוש כדי לקבל מים, איחר חכם שלום שליט"א לשיעור.
לשאלת ראש הישיבה: "מדוע איחרת?" ענה חכם שלום שליט"א: "כבודו יודע שההורים שלי זקנים (אביו היה ראש המקובלים חכם **אפרים הכהן** זיע"א) ונאלצתי לעמוד היום בתור יותר משעתיים כדי לקבל מים". ראש הישיבה זיע"א לא ויתר והמשיך ואמר: "אני תמה עליך ר' שלום שהרי בוודאי ידועה לך קושיית הגמרא אודות הסתירה בפסוקים: **"כל צמא לכו למים"** משמע: שהצמא צריך ללכת למים, ואילו בפסוק אחר כתוב: **"לקראת צמא יאתיו"** (תביאו) מים", משמע: שצריכים להביא את המים אל הצמא.
ומתרת הגמרא: **כאן בעוסק בתורה לשמה, וכאן בעוסק בתורה שלא לשמה**", דהיינו: העוסק בתורה לשמה זוכה הוא שהמים יגיעו אליו עד השולחן, והעוסק בתורה שלא לשמה צריך הוא לצאת ולהביא מים.
חכם שלום שליט"א הבין את התוכחה, ובכל זאת ניגש הוא לראש הישיבה לאחר השיעור, ובענוות חן גדולה שאל: "ומה עשה מורנו ורבנו שליט"א? האם לא הלך לעמוד בתור לחלוקת המים?" "אספר לך את אשר קרה איתנו" ענה לו ראש הישיבה והוסיף: "אתמול בלילה לאחר יתיקון חצות בכיתי על מיטתי והתחננתי: **"ריבנו של עולם! מחר בבוקר מחלקים מים ואיני רוצה לאחר ללימוד בישיבה, תעזור לי!**" ומיד יצאתי מהבית והלכתי לכיוון הבור שהיה סגור במנעולים, וכשהסתובבתי סביבו הבחנתי בנקב קטן, ומיד רצתי לבית והבאתי צינור גומי ודליים, ותחבתי את הצינור בנקב ושאפתי רבות עד שהחלו לצאת מים דרך הצינור ומילאתי את הדליים וחזרתי לבית". זכותו תגן עלינו אמן.
ראש הישיבה טמון בבית הקברות סנהדריה שבירושלים וכל הזוכה לעלות ולהתפלל על קברו, יחזור לביתו עם ישועתו בידו, וה' יזכנו לביאת משיח צדקנו במהירה בימינו אמן.

ביום ראשון, ליל י"ב במר-חשון, ליל ההילולה למורנו ורבנו ועטרת ראשנו ראש ישיבת "פורת יוסף" חכם **יאודה צדקה** זצוק"ל זיע"א. 30 שנה להסתלקותו.
אמנם חלפו להם 30 שנות יתמות, אך אנחנו תלמידיו חושבים ושחים אודותיו כמעט בכל יום. דמותו נגד עינינו והליכותיו והנהגותיו נר לרגלינו ואור לנתיבותינו ועטרה לראשנו. זיע"א.
א. מסירותו ללמוד וללמד את תורתנו הקדושה לא ידעה גבולות. היה זה בימים בהם סבלו אנשי היישוב הישן שבירושלים מהתנכלויות ופרעות קשות שבוצעו על ידי הערבים. באחד הימים בהם היה המתח בשיאו, ובכל זאת התכונן מורנו ורבנו לצאת מביטו כדי למסור שיעורי תורה, אך רעייתו הרבנית ע"ה הביעה את חששה הגדול מההתנכלויות שבחוץ ואף ניסתה לחסום את היציאה באומרה: **"אני חוששת שהערבים יזיקוך חלילה, אנא תישאר היום בבית"**.
ראש הישיבה זיע"א הרגיעה בנועם שפתיו ואמר לה: **"זה עתה ייסדתי שיעור תורה חדש להצלת עמינו מהפוגרומים, חייב אני לצאת ולומר שיעור"**. וכשראה שעדיין חוסמת היא את היציאה מחששה לשלומו המשיך הוא זלה"ה ואמר: **"אם לא תתני לי לצאת מהדלת, איאלץ לקפוץ מהחלון ומבטיחך אני שלא יארע שום נזק לא לי ולא לילדים"**. רק אז בשומעה זאת התרצתה הרבנית ונתנה לו לצאת.
ב. גם בהיותו מאושפז בטיפול נמרץ בבית החולים הדסה עין כרם, הייתה ערימת ספריו מונחת לפניו וכשהגיע לבקר ראש ישיבת **פונוביז'** הגאון הגדול ר' **אלעזר מן שך** זיע"א, אמר הוא לו: "איך במצב קשה כשלך מצליח אתה ללמוד סוגיות כל כך קשות, אין זאת אלא מחמת אהבת התורה הקדושה הובערת בך ובסיבתה אינך מתייחס למצבך הקשה".
ג. כאשר החליט ראש הישיבה זיע"א לייסד את רשת החינוך התורנית עם חברו הגאון הגדול חכם **בן ציון אבא שאול** זיע"א, ביקש חכם **בן ציון** זיע"א שכל המורים בתלמוד תורה יהיו חייבים לקבל את אישורו של ראש הישיבה שאכן ראויים הם ללמד את ילדי ישראל. ראש הישיבה נענה בחיוב לבקשתו של חכם **בן ציון** זיע"א, ואכן המורים הגיעו אליו לראיון ולאחר מכן כינסו את כל המורים לקבלת שיחת חיווק מראש הישיבה בה אמר הוא להם: **"בזהו הקדוש** (והור חדש בראשית יא ע"ב) מובא: ר' עקיבא ור' אליעזר ראו מעיין מים תוך כדי הליכתם והחל ר' אליעזר לגלות סודות נפלאים על הפסוק בשיר השירים: **"באר מים חיים ונוזלים מן לבנון"** ולבסוף אמר הוא לו: **"בפסוק זה נלמדת שיחת מלאכי השרת, שיחת כוכבים ומזלות, שיחת דקלים ועופות, שיחת הרוחות, ובו מבוארת ידיעת חלוני השמש**

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

עשה לך רב

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א,
לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 052-890-80-65 או בפקס: 02-625-23-23

מבוקרים החזקים ברוחם ואינם נוטים להיפגע, מצליחים למנף את הביקורת שקיבלו ומעצימים את אישיותם ואורחות חייהם. קל לעשות זאת. קל מאד. עלינו להבין שאנחנו לא מושלמים והביקורת עלינו נועדה לקרב אותנו לשלימות.

הבנה זאת, הנובעת מענוה אמתית, סוללת דרך לחיים טובים יותר. ואין ספק שילד החי תחת 'ביקורת שלילית', מבין מהר מאד שאינו שווה כלל ומסיק שכך לכאורה צריך לנהוג.

ילדים שגדלו בסביבה ביקורתית, גדלו והפכו ברובם למבוגרים בעלי ביקורת, כיון שלא הכירו מציאות אחרת נעימה יותר. ילדים אלו ימשיכו ללכת בדרך שבה הם גדלו. תמיד הם יעירו לאחרים ואף יחפשו סיבות לעשות זאת.

חלקם אף סבורים שהמבוקרים הם הגדולים והמוצלחים והמבוקרים הם הקטנים והחלשים. באווירה כזאת הם גדלו. לכן עתה, בבגרותם, מעדיפים הם ונהנים להעיר ולבקר כמה שיותר. לצערנו הרב גם בניהם ובנותיהם יגדלו בדרך כלל תחת אותה 'אווירה ביקורתית וקטלנית' שבה הם גדלו.

זה עובר בירושה, מאב לבן, עד שיקום הנכד או הנין או אחד מהצאצאים שיתפכח ויחליט: "אני לא אתנהג כמו אבא שלי! לא אהרוס לבן שלי את החיים! אני הוא זה שבעזרת ה' אקים בית לתפארת בו יתחנכו ילדי מתוך שמחה והדרכה נאותה". אבא כזה, הוא זה שיעצור את האווירה הדיכאונית שבה הוא גדל ויצליח למגר ולהעלים אותה מזרעו וצאצאיו עד עולם.

ז. הרבה מאד פעמים הביקורת נאמרת ממשוה אישי שלא מסתדר למבקר מול השני. קשה למצוא אנשים רמי מעלה שכל כוונתם בביקורת נובעת ממניעים טהורים של דאגה לאישיותו של הזולת. אם נדע להפנים ידיעה ברורה זאת, זה יסייע לנו מאד לא לקבל את הביקורת באופן אישי. ידיעה זאת תסייע לנו להתמקד בצידקת דבריו של המבקר ובחולשתנו, ויהא קל לנו לתקן את הדרוש תיקון. גם אם נתקלנו במבקר שכועס, צועק ואפילו משפיל, כדאי לתלות זאת בכך שעבר עליו יום לא קל, ואני הראשון שנקלעתי לארבע אמותיו מול שתי עיניו.

אנחנו המחליטים אם להתמקד בתיסכולו האישי ולהיגרר לרמת התנהגותו, או להתעלות ולהתייחס אך ורק לביקורת הצודקת ולא לצורת הגשתה.

ח. ילד שחוזר מהלימודים כועס וממורמר בגלל שחברו השפילו, או בגלל שנכשל במבחן, ילד כזה צפוי להפוך את 'הצהריים הטובים' ל'צהריים מסוייטים'. כל שעלינו להבין: "כעסו של הילד אינו כי הוא ילד רע, אלא כי הוא עבר משהו קשה". מעתה קל לנו להבין אותו ומחובתנו להדגיש בפניו שאנחנו מבינים לרגשותיו. זה יגרום לו להיפתח אלינו. בשיחה זאת הוא יבין שהשפה השולטת בביתנו היא 'הבנה והידיברות'.

חובה מוטלת עלינו להבין לרגשותיו ולא להענישו כלל על התנהגותו המסוייטת שלפני השיחה. גם אנחנו, כאבא או כאמא, קרה לנו לא אחת שלאחר 'לילה לבן' בו לא נרדמנו בגלל הילד הקטן, הוצאנו את כל תסכולנו על הגדול ששפך בבוקר קצת מהשקו על אחיו ושישב לידו. הילד לא יבין על מה המהומה, הרי גם אחיו שפך מהשקו לפני יומיים, מדוע עליו לא צעקו? גם אם הוא לא ישאל זאת, הורים טובים יבינו מיד שטעו.

לכן, מחובתנו להבין את הילד הכועס ומחליט לשפוך את תסכולו.

ט. **הכלל העולה**: גם כשהחלטנו להעביר ביקורת עלינו לעשות זאת מתוך כבוד ואהבה והערכה ואכפתיות. בעיקר מול ילדינו. נעיר להם רק לאחר מילות עידוד ופירגון, כמו: "כמה שאני אוהבת/אותך! אתה ילד מקסים! ובגלל שאתה כל כך נפלא ברצוני לומר לך ש...". כדאי מאד לחבק את הילד בסיוס **ההערה** וכך היא תהפוך **להארה**. יחס כזה ינסוך בילד ביטחון עצמי נאות והבנה רחבה ומידות טובות, והוריו ירוו ממנו נחת.

ישבת שלום ומבורך, ישועות מקיפות וכל טוב!

לכבוד הרב שלום וברכה!
אתגבר על רצוני הגדול לכתוב לך דברי שבח והלל על העלון המדהים הזה, ואף בשאלותי כדי שישאר לך מקום לכתוב לנו כמה שיותר. דבריך הממחמים עדיפים על המחמאות שלנו. כולנו מעבירים ביקורת על זולתנו. האם זה בסדר? רובנו חושבים ש'הפעם' זאת 'ביקורת בונה' ומרשים לעצמנו לבקר את הזולת. מהו הגבול הזק בין 'ביקורת בונה' לבין 'ביקורת הורסת'?

מהם התנאים הנדרשים לביקורת כדי שתהא בונה ומעצימה? ילדים שגדלים באווירה ביקורתית, האם יהיו בבגרותם רגישים, מוסריים, או טובים יותר? או שמא יהיו מבוגרים ביקורתיים? איך נצליח לזהות שהביקורת עלינו היא אכן עניינית ואינה מקינאה וצרות עין? מהי דרך הביקורת הרצויה שתתקבל על ליבו של הילד ותגרום לו להשתנות לטובה מעתה ואילך?

בתודה ובברכה, עליך ועל העלון ועל כל פעולותיך ורצונך. א.ה. תל אביב.

תשובה:
א. על פי רוב, ביקורת שלילית גורמת למבוקר תחושות קשות מאד. עלול הוא להסיק שדעותיו אינן מקובלות ומעשיו אינם רצויים ומשם נשאב הוא בקלות לדימוי עצמי נמוך.

כשהביקורת השלילית גדולה או קשה מדי מחמת שנאמרה מפי אישיות מכובדת, או בפורום רחב מדי, עלולה ביקורת כזאת להשבית חלילה את המבוקר ואף להפילו לדיכאון נפשי קשה. אם נשכיל להשמיע ביקורת באופן חיובי, אין ספק כי האדם העומד ממול ירצה לשנות את התנהגותו ולהיטיב את דרכיו. כיון שזיהה הוא נימת אהבה או אכפתיות רצויה כלפיו, יהא לו רצון להשתנות לטובה לטובת עצמו, לא כדי להרשים אחרים.

ב. כל ביקורת ניתנת להיאמר, אלא שצריך לדעת איך להגיש אותה. אכן, הגבול דק מאד בין 'ביקורת בונה' ל'ביקורת הורסת', אך עם שימת לב מירבית, וכשנגד עינינו רק טובתו האישית של העומד מולנו, זאת 'ביקורת בונה' וזכות וחובה היא לנו לאומרה.

ג. לפני שנרחיב בתוכן וצורת הגשת הביקורת, חשוב מאד לדעת שראוי להימנע כמה שיותר מלבקר אחרים. שלימות 'נפש מתוקנת' של האדם בנויה היא בעיקר מיכולתו להימנע מביקורת ולקבל כל אדם כמו שהוא. רק כשברור לנו בוודאות שטובתו של הזולת, **רק היא** עומדת לנגד עינינו, רשאים אנחנו לומר דברי ביקורת, ובוודאי שביקורת זאת תתקבל על לב שומעה. אך אם ברצוננו 'להוכיח לו' שהוא טועה, שהוא לא בסדר, ולשמוח 'מעט' בשגיאתו, הרי שבדאי אסור לביקורת כזאת להיאמר בשום אופן והאומרה, גדול עונו מנשוא, כיון שהוא 'מלבין פני חברו'. ד. החכם מכל האדם אמר: "אל תוכיח לך פן ישנאך הוכיח לך חכם ויאהבך". [משלי ט, ח]. לפעמים גם אם הביקורת בונה מאד וצודקת, יש להימנע מלאומרה ואף אסור לאומרה, באם האדם שאליו היא מופנית אין בכוחו לקבל אותה. לכן עדיף לא לאומרה, מלאומרה ולגרום לנזק הגדול מן התועלת.

ה. חובה לשים לב על 'איך' לומר 'ביקורת בונה' לא פחות מאשר 'על מה'. צריך לדעת לומר את הביקורת באופן שתתקבל בצורה הטובה ביותר ותגלוש לתוך ליבו של השומע, דהיינו: בלשון רכה, מתוך אכפתיות ואהבה. צריך להתמקד אך ורק במעשה המסוים שגרם לביקורת ולא להזכיר מעשים שליליים אחרים שהוא עשה. יסודה של 'הביקורת הבונה' מופיע בציווי א-לוהינו בתורתנו הקדושה: "הוכח תוכיח את עמיתך". [ויקרא י"ט, י"ז].

בפסוק אחר נצטוונו: "ואהבת לרעך כמוך". [ויקרא י"ט, י"ח].

עמיתך - זה האדם שיש בליבך אהבה כלפיו הרבה יותר מ'רעך'. לכן: רק לאחר שהשכיל האדם והצליח להגביר אהבה בליבו כלפי רעהו, ועתה הוא עמיתך, רק אז מותר לך להוכיחו, כיון שעמיתך יזהה בקלות שדבריך נאמרים מלב אוהב ואך ורק לתועלתו האישית, ומיד יתקבלו על ליבו.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

מאורי התורה מאירים את אור הפרשה

"לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך". לך לך - לטובתך והנאתך. רש"י הקדוש. ולכאורה, אף על פי שלא היה נראה כך בתחילה, הרי ירידה לצורך עליה היא.

וכן כתב אור האורות רבי נחמן מברסלב זיע"א מובאים בליקוטי מוהר"ן חלק א' תורה כב' אות יא' "חותם בתוך חותם": ש"הירידה היא תכלית העליה... כי לעלות מדרגא לדוגא צריך ירידה תחילה שהיא המכשול"... וביאור הדברים הוא שהעיקר הוא הרצון! כלומר: מה שמוטל על האדם זה פשוט לרצות בכל כוחו להתחזק ולהתקרב לה' יתברך ולעבודתו, ולעלות מדרגה לדרגה וכל הזמן לרצות יותר ולכסוף ולהשתוקק יותר, עד שמחמת התגברות הגעגועים והכיסופים הללו, יהיה נדמה לו תמיד שהוא מתרחק מה' ויורד ממדרגתו.

כמו שאנו מכירים בעצמנו שלפעמים אחרי שהתחזקנו תקופה אז נדמה לנו שאנו גרועים יותר ולא מעריכים את העובדה שבפועל אנו מקיימים יותר מצוות ועושים יותר וכו'. אז באמת הקדוש ברוך הוא ברחמיו "מכשיל" אותנו באיזו עבירה, וגורם לנו להתעורר בתשובה בגללה, ועל ידי תחושה זו, על ידי המכשלה הזו אנו עולים לדרגה גבוהה יותר, כי ההתקרבות של התשובה הזו מימשה את הגעגועים והכיסופים שהיו לנו!

כמו אדם הנמצא במאסר בבור כלא ומתגעגע לראות את אביו, ולפתע "מורידים" את אביו אליו לאותו בור כלא, והוא נופל על צווארו בשמחה ואהבה גדולה ואינו מתייחס לעובדה שאביו נמצא בבור, מפני שהם יחד!

זוהי תכלית הירידה, למצוא שם את קרבתו של אביו שבשמים! והעיקר הוא רק להמשיך לרצות להתקרב כל הזמן מכל מקום בו אנו נמצאים, יהיה איך שיהיה!

"ומלכי צדק מלך שלם הוציא להם ויין והוא כהן לאל עליון". בספר "מענינה של תורה" בשם ספר "שיחות צדיקים" מובא הפירוש הבא:

כאשר שני צדיקים מזדמנים ביחד, הרי האחד לומד מחברו ומקבל ממנו את מידותיו הטובות. והנה שם בן נח היה תמיד עוסק בתורה ועבודה בבית מדרשו (של שם ועבר) ולא היה נותן כלל דעתו על עניני העולם הזה.

מאיךד הייתה מידתו העיקרית של אברהם אבינו - הכנסת אורחים, שהיה פותח את דלתות ביתו בפני זרים, מאכילם ומשקם וכך היה מקרבם אל תחת כנפי השכינה.

עתה משנזדמנו שניהם יחד - הרי "מלכי צדק מלך שלם" (הוא שם בן נח על פי פירוש רש"י) הוציא להם ויין" - כלומר הוא הוציא מאברהם את מידת הכנסת האורחים לתת לאנשים לאכול ולשתות מן הטוב והמובחר, למד זאת ממנו. "ו(אילו) הוא" - אברהם, למד מאת שם - "כהן לאל עליון", להוסיף ולשקוד יותר על התורה והעבודה, ככהן בבית המקדש.

והרבי ר' מאיר'ל מפמישלן זיע"א היה אומר: שם בן נח היה צדיק מובהק ורבי מפורסם. ואז, קם רבי חדש, ר' אברהם'לה אבינו שמו, עד מהרה נתפרסם בכל הארץ.

היו כולם עוזבים את רבם הוותיק ורצים אל הרבי החדש. התחיל שם בן נח לחקר ולדרוש על אודות אברהם ונאמר לו, זה שהוא מכניס אורחים ובעל צדקה מופלג. התפלל שם בן נח מה עניין זה אצל "רבי"? עלי לילך ולראות במו עיני.

כאשר אך ראה אותו נענה ואמר: אכן "רבי" הוא, נוסף על היותו מכניס אורחים ובעל צדקה. וזהו שרמזו הכתוב: "הוציא להם ויין" - כלומר הוא נטל את מעלת נתינת לחם ויין לאורחים והניח אותה בצד, ונוכח לראות כי "הוא כהן לאל עליון" - היינו שאמנם גם "רבי" הוא.

י"א במר - חשוון, יום

הילולת רחל אימנו ע"ה!!!

יום פטירת רחל אמנו ע"ה, הוא יום מיוחד אשר בכוחו לגרום לכל יהודי להתעורר ברגש של געגועים עזים וכיסופים להכיר, לדעת ולגעת עוד קצת בדמות ההוד הנפלאה הזו, רחל אמנו. מיהי ומה סוד כוחה? ומדוע קבורה היא על אם הדרך, אי שם בבית לחם ולא לצידו של יעקב אבינו ע"ה במערת המכפלה?

מובא במדרש: לעתיד לבוא באים גדולי האומה הישראלית לפני הקדוש ברוך הוא ומבקשים ממנו בתחנונים שיגאל את בניהם מהגלות המרה הזו, אומר אברהם אבינו ע"ה: "אנא ה'! גאל אותם בזכות שהאמנתי בך ועמדתי בעשרה ניסיונות"!! אך ה' יתברך לא נענה לו. אומר יצחק אבינו ע"ה: "אנא ה'! עננו בזכות שפשטתי את צווארי על גבי המזבח למענך"!! ולא נענה לו. אף כשמבקשים הם בזכות יעקב אבינו ע"ה, בחיר האבות, לא נענה להם, ואף בזכות משה רבינו ע"ה לא נענה להם!!!

עד שבאה ומתעוררת זכותה של רחל אמנו המבקשת בתחנונים על בניה, שנאמר: "קול ברמה נשמע, נהי בכי תמרורים, רחל מבכה על בניה...". ומלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא עונה: "מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעיה כי יש שכר לפעולתך, ושבנו בניס לגבולם"!! ומיהי זכות רחל? בשכר איזו פעולה יגאל ה' את בניה מן הגלות? מהי הפעולה שכוחה רב יותר מפעולותיהם של האבות הקדושים, גדולי האומה!! מהי?!!

התשובה היא: "עבודה על המידות"!!! אכן, "אמונה" ו"מסירות נפש" תכונות עצומות הן! אך "עבודה על המידות" מתמסכת לאורך שנים כפי שעשתה רחל אמנו ע"ה, היא פעולה שאין ערוך לה!!! הוויתור שוויתרה רחל אמנו לאחותה הגדולה לאה, שתינשא היא ליעקב, מבלי לכעוס על כך ובשתיקה ארוכת שנים שכזו, זו היא זכות המביאה גאולה! זכות המגלגלת רחמים!!

נתאר לעצמנו כלה בערב חופתה, הולכת היא להקים בית חדש, חיים חדשים, עתיד חדש וברגע האחרון... הכל נשאר חלום! היא ככל הנראה תישאר רווקה רק כדי למנוע מאחותה את בושת הפנים. וכך אמרה רחל לקדוש ברוך הוא: "אני הכנסתי צרתי לביתי ולא הקפדתי, מדוע תקפיד אתה שהכניסו בניך צרתי לביתך"!!! ביום זה נקבל אף אנו על עצמינו שמהיום והלאה נעבוד על מידותינו, נהיה וותרנים וסלחנים, אוהבים ומפרגנים, נברח מן הקינאה והמחלוקת, ובכך נזרז ונחיש את גאולתנו הכללית והפרטית!!!

ומעשה שהיה עם הגאון רבי חיים קנייבסקי שליט"א מבני ברק, שידעה בשמירת סדר יומו הקפדני אשר אין רגע אחד הולך לריק, והנה יום אחד ביקש להגיע לכתובת פלונית.

בהגיעו עלה במדרגות ונקש על הדלת. מה מופתע ונרגש היה בעל הבית כשראה בפתח ביתו את הרב. הוא כיבדו להיכנס ושאלו: "מה זכינו?" ענה רבי חיים: "לפני זמן מה פגע יהודי שאני מכירו ברגשותיה של רעייתך שתחי", היא נפגעה מאד ובאתי לבקש ממנה שתמחל לו, שתוותר ותסלח לו בלב שלם", הוציא הרב פתק מכיסו, והוסיף: "הנה, שתכתוב כאן שהיא מוחלת".

ענתה האשה: "רק מפאת כבודו של הרב אחתום, אך איני סולחת בלב שלם"! אך הרב לא וויתר והפציר בה תוך כדי שהוא מחזקה ומספר באוזניה מעשה ומדרש כזה אחר עד שנכנסו הדברים בליבה והסכימה למחול בלב שלם ואף כתבה זאת בפתק.

עברו מספר שנים ובעלה של האשה הנפגעת, חלה ל"ע במחלה הנוראה ובעצת ידידיו החליט לנסוע אל קברו של התנא הא-לוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א.

בטרם צאתו לדרך נכנס לרבי חיים שיברכו. אמר לו רבי חיים: "קח את הפתק בו כתבה אשתך שהיא מוחלת וסולחת, תקרא את אותו על קברו של רבי שמעון ותבקש ממנו שבזכות המחילה שמחלה אשתך וויתרה על אף כל הקושי והכאב שהיה בדבר, שימליץ טוב עבורך בשמים וימחלו ויוותרו לך על כל הייסורים".

ואכן כך היה! הוא נסע לרבי שמעון, השתטח על קברו וביקש רחמים בזכות מעשה הוויתור של רעייתו. בבדיקות שנערכו כבר באותו שבוע התגלה הנס הגדול... המחלה נעלמה והיתה כלא היתה... זהו כוחה של "עבודה על המידות"! כוחה של רחל אמנו!!!

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! 'הללויה' !

הודעה משמחת-ברכת השנה!!!

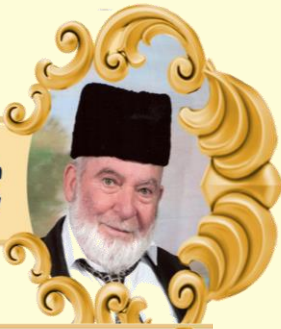
גם את/ה יכול/ה לזכות ושמך יופיע בכל העלוניס שיודפסו השנה, להצלחה, לזיווג, לרפואה, לשלום בית, ולכל ישועה שברצונך. עלון קודש זה מודפס בעברית ואנגלית ומופץ ביותר מ-60 מדינות בעולם.

לפרטים:

ערן 052-890-8065 יאודה-1181-414-050
בארה"ב - 323-449-8184
או במסרון ישיר לכבוד הרב 050-5202102.

תזכו למצוות וישועות מקיפות.

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

כיון שהשבוע מלאו שמונה שנים לעלייתו של מרן מלכא חכם עובדיה יוסף זיע"א לשמי-רום, ראיתי לנכון לכתוב מעט מאהבתו והערצתו האין סופית של מור אבינו זלה"ה לחכם עובדיה יוסף זיע"א.

כחודש לפני חתונתו של אחי האהוב, הרב שמעון שליט"א, אמר הוא למור אבינו זלה"ה: "אבא!!! יש לי בשורה משמחת מאד לומר לך".

"מה הבשורה"? שאל מור אבינו זלה"ה. "היום הודיעוני מהלשכה של חכם עובדיה יוסף זיע"א שהוא יגיע לערוך לנו חופה וקידושין", ענה הרב שמעון.

מור אבינו זלה"ה קפץ מכסאו בשמחה רבה והחל להודות לה' יתברך על הזכות שנפלה בחלקו. לאחר מכן חיבק ונישק את הרב שמעון ואמר לו: "תדע לך ששימחת אותי מאד מאד. עתה שימחתי כפולה ומכופלת!!!"

במשך הימים שלאחר מכן, היה מור אבינו זלה"ה מספר לחבריו וידידיו על הזכות הגדולה שנפלה בחלקו, כשחבריו מתפעמים ומשתוממים מאהבתו לחכם עובדיה יוסף זיע"א.

בליל החתונה עזב מור אבינו זלה"ה כמה פעמים את עמדת 'קבלת הפנים' שבפתח האולם והזדרז לצאת ולוודא אם מכוניתו של חכם עובדיה יוסף זיע"א באופק.

רק לאחר שהעירו לו שעליו לקבל את האורחים, הסכים הוא להישאר על עומדו, לא לפני שביקש מאחד הבחורים שיזדרז להודיעו בהגעת מכונית הרב.

מיד כשהגיעה מכונית הרב, רץ מור אבינו זלה"ה כנער צעיר כדי לפתוח את דלת המכונית, ובדרך מהמכונית לאולם השמחה היה מברך את חכם עובדיה יוסף זיע"א ואומר:

"יארין ימים על ממלכתו", וכל הציבור עונה: "אמן". "יתן לו ה' בריאות איתנה" ושוב כולם שואגים: "אמן". "אוֹבִיבו עַפְרָיִם יִלְחֻכוּ", הוסיף מור אבינו זלה"ה לברך והציבור שואג: "אמן", ומעודדו להוסיף ולברך עוד ועוד.

בסיום החופה ביקש מור אבינו זלה"ה מכל הנוכחים שלא לעכב את חכם עובדיה יוסף זיע"א, ואף הוא עצמו לא נגש אליו אלא תוך כדי שליווהו, היה מנשק מאחור את גלימתו.

תנצב"ה וזכותו תגן עלינו אמן. [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

תיקון לנשמות הנפטרים!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתיכם של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כיד ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחיילי". כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרוביו וזכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

להלן תקציר מכתבים שהתקבלו במשרדנו:

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א לאחר שביקשנו לערוך תיקון לסביון רחמים בן רחל ז"ל הופיע הוא בחלומן של בתו ונכדתו, כשהוא לבוש בחולצה לבנה ויפה ונראה טוב מאד. אין לי מילים להודות לכם.

050-8733-474 אורית.

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם. שמחה אני להודיעכם שלאחר ארבעה ימים הופיע שוב בחלומי שמח מאד וצוחק, ומודה אני לכם על כך מאד. רותי: 050-413-4799.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 052-505-4567.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!!

תיקון קצרים ותקלות

התקנת גופי תאורה

התקנת שעוני שבת

התקנת שקעים ומפסקים

זמינות 24/6

שירות אישי ועבודה מקצועית

אור שרגא

שמואל שרגא
חשמלאי מוסמך

052-4822328

רישון מס' 17658 Shmuhot@gmail.com

'טיב יומי' שחבל לפספס!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מחכים ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "למה תאמר יעקב"

אחים יקרים ואהובים!! זכרו!	רבנו-תם:	צאת השבת:	מנחה גדולה:	סוף זמן ק"ש:	זמני הדלקת נרות:
איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!! והנהדר בכד תבוא עליו ברכה וטובה וכל טוב.	ירושלים: 19:22	ירושלים: 18:42	ירושלים: 12:55	ירושלים: 8:58	ירושלים: 17:31 [17:51]
	תל אביב: 19:19	תל אביב: 18:43	תל אביב: 12:56	תל אביב: 8:59	תל אביב: 17:46
	חיפה: 19:20	חיפה: 18:42	חיפה: 12:55	חיפה: 8:59	חיפה: 17:38
	אילת: 19:20	אילת: 18:44	אילת: 12:55	אילת: 8:57	אילת: 17:39
	באר שבע: 19:22	באר שבע: 18:44	באר שבע: 12:56	באר שבע: 8:59	באר שבע: 17:49

צבעים אמיתיים